

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/206/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513210839
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513210839.7

Rozhodnutie

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v právnej veci navrhovateľky: K. O., nar. XX.X.XXXX, bytom V., B. XX, zast. advokátkou JUDr. Darinou Horváthovou, AK Hlavná č.8, Moldava nad Bodvou proti odporcom: 1. X. O., nar. XX.X.XXXX a 2. X. O., nar. X.X.XXXX, obaja bytom S.-V., X. XX, obaja zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, AK Kráľovský Chlmec, ul. Majlátha 2518/14, o určenie výživného takto

r o z h o d o l :

Odporca v 1.rade je povinný prispievať navrhovateľke na výživu sumou 100,00 eur mesačne s účinnosťou od 3.7.2013, vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Dlžné výživné za čas od 3.7.2013 do 7.10.2015 celkovo v sume 2 700,00 eur súd povoľuje odporcovi splácať v 100,00 eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

Odporkyňa v 2.rade je povinná prispievať navrhovateľke na výživu sumou 100,00 eur mesačne s účinnosťou od 3.7.2013, vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Dlžné výživné za čas od 3.7.2013 do 7.10.2015 celkovo v sume 2 700,00 eur súd povoľuje odporkyni splácať v 100,00 eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

Odporcovia v 1. a 2.rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1 541,44 eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky č. XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN:W. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala voči odporcom určenia povinnosti prispievať na jej výživu sumou 150,00 eur mesačne počnúc 1.7.2013, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh zdôvodnila tým, že od 31.5.2013 nežije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, býva u svojej tety, ktorá jej zabezpečuje všetky potrebné výdavky. Jej rodičia-odporcovia odmietajú finančne prispievať na jej výchovu, výživu a štúdium, a to s tvrdením, že určenie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Odporcovia v 1. a 2.rade s návrhom nesúhlasili a žiadali ho zamietnuť.

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 11.12.2013 sp.zn. 14C/206/2013-74 súd zaviazal odporcu v 1.rade prispievať na výživu navrhovateľke sumou 100,00 eur mesačne od 3.7.2013 a dlžné výživné za čas od 3.7.2013 do 11.12.2013 povolil odporcovi v 1.rade splácať mesačne v 50,00 eur-vých splátkach, spolu s bežným výživným. Tak isto odporkyňu v 2.rade zaviazal prispievať na

výživu navrhovateľke sumou 100,00 eur mesačne od 3.7.2013 a dlžné výživné za čas od 3.7.2013 do 11.12.2013 jej povolil splácať po 50,00 eur mesačne spolu s bežným výživným. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.8.2014 sp.zn. 8Co/16/2014-96 bol rozsudok Okresného súdu Košice-okolie zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že dospel k záveru, že postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom konania podľa § 221 ods.1 písm.f/ O.s.p. odňatá možnosť konať pred súdom, a preto uložil súdu prvého stupňa odstrániť túto vadu konania, vykonať dokazovanie, v súlade s § 122 O.s.p. umožniť účastníkom vyjadriť sa k návrhu na dôkazy a k všetkým dôkazom.

Súd vykonal dokazovanie opätovným dopytom účastníkov, svedkyne Q. Z., oboznámením sa s pripojeným spisom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach-okolie, odbor kriminálnej polície č.ČVS:ORP-193/OVK-KS-2013, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka je študentkou 3.roč. denného štúdia študijného odboru 6317 M na obchodnej akadémii od 1.9.2013, a to na základe rozhodnutia riaditeľa Obchodnej akadémie, Polárna 1 v Košiciach, ktorým bol povolený prestup navrhovateľky z Hotelovej akadémie na Južnej triede 10 v Košiciach na vyššie uvedenú obchodnú akadémiu.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že s rodičmi nebýva a ani nechce sa k nim vrátiť, pretože prostredie bolo u nich nezvládateľné a z dôvodu, že ju psychicky aj fyzicky týrali, stále ju bili, vyhrážali sa jej, že ju vyhodia z domu a taktiež, že ju vyhodia aj zo školy. Uviedla, že nevie, prečo sa k nej takto správali, že ona sa bránila, pričom pripustila, že bola aj trochu agresívna a padlo aj nejaké nepekne slovo na odporcov, ale to bolo v rámci obrany. Ďalej uviedla, že rodičia ju vyhodili z auta v Barci potom, čo pre ňu prišiel otec do Rožňavy, kde ju rodičia dali z toho dôvodu, že na nich podala trestné oznámenie. Otec ju vo výťahu zbil a keď ju priviezli do Košíc, tak ju rodičia vyhodili z auta s odôvodnením, že keď sa jej u nich nepáči, môže od nich odísť. Stalo sa to 30.5.2013 a v tom čase bola ešte maloletá, preto požiadala o pomoc políciu, pričom polícia ju odvieďa domov, avšak rodičia ju odmietli prijať naspäť. Na políciu bola prizvaná aj sociálna pracovníčka, ktorá sa rozprávala aj s rodičmi a následne odišla bývať k Q. Z.-sestre odporkyne v 2.rade. Od tej doby vlastne býva u svojej tety v V. a od tej doby ani jeden z rodičov za ňou neprišiel, či sa nechce vrátiť k nim. Odporca v 1.rade za ňou prišiel týždeň pred tým, než sa malo konať pojednávanie, avšak navrhovateľka sa odmietla s nim rozprávať. Ďalej navrhovateľka uviedla, že k rodičom sa nechce vrátiť, chce zostať u Q. Z., pretože má tam zabezpečené všetko čo potrebuje do školy, je tam o ňu postarané a má tam pokoj, ktorý doma nemala. Všetky výdavky súvisiace s ošatením, stravovaním, ako aj školou, uhrádza výhradne jej teta Q. Z.. Rodičia jej doposiaľ na výživu neprispeli ničím aj napriek tomu, že je študentkou a nemá žiadny príjem. Mesačne uhrádza cestovné do Košíc vo výške 50,00 eur, ročne platí príspevok vo výške 25,00 eur, teta Z. jej musela zakúpiť kompletne oblečenie, pretože rodičia jej odmietli vydať jej osobné veci. Taktiež jej teta Z. zaplatila návštevu u zubára 50,00 eur, ako aj ošetrovanie u kožnej lekárky a u gynekológa. Všetky výdavky spojené so zakúpením liekov uhradila teta Z.. Navrhovateľka ďalej uviedla, že musela zaplatiť aj za učebnice, ktoré otec mal doručiť do školy, avšak ich neodovzdal a aby mohla pokračovať v štúdiu, musela za tieto učebnice zaplatiť sumu 30,00 eur, ktoré jej opätovne poskytla teta. Ďalej si zakúpila učebnice nemčiny, a to jednu za 16,00 eur a druhú za 16,50 eur. Stravu jej poskytuje teta Z. a taktiež jej zakupuje kozmetiku a hygienické potreby. Dostáva od svojej tety aj vreckové, a to 5-10,00 eur raz za týždeň, resp. raz za dva týždne. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nepozná dôvod, prečo sa k nej odporcovia takto správali, pričom sa snažila im pomáhať, a to pri upratovaní, občas aj pri varení, ak bolo treba. Aj napriek tomu, že urobila niečo správne, rodičia ju nikdy nepochválili, iba ju stále kritizovali. Uviedla, že na rodičov nezanevrela, avšak nedokázala sa u nich rozvíjať, iba upadala. Čím dlhšie u nich bola, tak to bolo horšie, pretože mala problémy jednak v škole, ako aj so sebou.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že v súčasnosti je v 3.roč. na obchodnej akadémii a dosahuje dobré študijné výsledky a taktiež sa zmenilo aj jej správanie, a to v tom zmysle, že už nekričí, nemá hnev a cíti sa ako v normálnej rodine. Pomáha, a to najmä s upratovaním. Ďalej uviedla, že s odporcami sa nechce rozprávať, lebo jej veľmi ublížili a samotní odporcovia ju taktiež nekontaktovali ani neboli za ňou.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že od ostatného pojednávania, t.j. pred 2 rokmi, odporcovia sa o navrhovateľku vôbec nezaujímajú a neprispeli žiadnou sumou na jej výživu. U navrhovateľky došlo k podstatnej zmene, pretože neužíva žiadne lieky, nenavštevuje žiadneho odborného lekára ani psychiatra ani psychológa, takže z toho je zrejmé, že dôvodom jej vtedajšieho búrlivého správania sa bolo práve to rodinné prostredie, v ktorom vyrastala a správanie sa odporcov voči nej, hlavne ich fyzické a slovné útoky. Ďalej uviedla, že navrhovateľka bude na budúci rok maturovať, zvýšili sa jej náklady na štúdium, a to tým, že pravidelne mesačne si žiaci v škole sporia po 10,00 eur na stužkovú, okrem toho sa zúčastnili aj školského výletu v Taliansku a tento šk.rok ide navrhovateľka so žiakmi do Grécka, pričom všetky tieto výdavky jej hradia manželia Z..

Právny zástupca odporcov uviedol, že skutkový stav je nezmenený, pred posledným pojednávaním v roku 2013 odporca v 1.rade sa snažil skontaktovať s navrhovateľkou a táto odmietla s ním vôbec komunikovať a od tej doby neprejavila žiadny záujem, aby sa kontaktovala s rodičmi. Odporcovia taktiež nekontovali navrhovateľku, lebo sa správala tak, ako sa správala. Ďalej uviedol, že od februára 2015 je odporca v 1.rade evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a poberá 15,00 eur denne.

Odporca v 1.rade uviedol, že ukončil pracovný pomer tak, že požiadal o rozviazanie pracovného pomeru, pričom neuviedol žiadny dôvod, prečo chce rozviazať pracovný pomer. Taktiež nedostal ani žiadne odstupné a hľadá si zamestnanie v menšej dopravnej spoločnosti, ale v súčasnosti ešte nemá zamestnanie. Uviedol, že pracovný pomer ukončil z toho dôvodu, že zostarol a nestíhal s ostatnými kolegami vyrábať toľko peňazí pre firmu, koľko si oni mysleli.

Vypočutá svedkyňa Q. Z. uviedla, že navrhovateľka býva u nej už skoro tretí rok a odporca v 1.rade sa k nej dostavil iba raz, keď urobil krik a bol opitý, avšak od tej doby sa odporcovia vôbec nezaujímajú o navrhovateľku a ani ničím neprispeli na jej výživu. Ďalej uviedla, že odkedy navrhovateľka býva u nej, ona s ňou žiadne problémy nemá. Chodí riadne do školy, dobré sa učí, pričom ona sa zúčastňuje rodičovských združení, kde učiteľka navrhovateľku chváli a že taktiež s ňou v škole nie sú žiadne problémy. Navrhovateľka riadne navštevuje školu a nemá žiadne vymeškané hodiny. Odkedy býva u nej navrhovateľka vôbec nespomína rodičov a nechce sa k nim vrátiť, pretože oni ju nechcú, tak načo by tam išla. O tom, že ju nechcú vie z toho dôvodu, že vlastne oni ju vyhodili a nechcú ju mať doma. Keby odporcovia mali záujem o navrhovateľku, tak aspoň by ju telefonicky kontaktovali. Počas tých 3 rokov, čo navrhovateľka býva u nej, táto sa neliečila na psychiatrii a podľa jej názoru, navrhovateľka sa správa normálne a nepotrebuje liečbu na psychiatrii. Poprela tvrdenie odporcu v 1.rade, žeby mala nejaký konflikt s odporkyňou v 2.rade, týkajúci sa majetkových problémov.

Z oboznámeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie č. ČVS: ORP-193/OVK-KS-2013, konkrétne zo záverov znaleckého posudku (č.l.49-51), súd zistil, že navrhovateľka je schopná reprodukovať pointu udalosti, ktorú prežila, nesprávne ju však vyhodnocuje, nadhodnocuje súvislosti s jej osobou, precitlivo, hostilne spracováva podnety agravuje. Prítomnosť konfabulácií nebola zistená. Z vyšetrenia navrhovateľky bol zistený disharmonický, schizoidný, sociálne problematický vývin osobnosti. Konštatovala sa u nej emočná plochosť, nezrelosť, afektívna labilita a poruchy správania na podklade nedostatočne rozvinutých sociálnych kompetencií, maladjustáciu. V klinickom obraze dominuje porucha vzťahovej väzby, chýbanie základnej dôvery v objektový vzťah, schizoidné spracovanie základného vývinového konfliktu, môžu okrem iných faktorov stáť na motivačnom pozadí obvinení matky z psychického týrania a vážnym spôsobom súvisia so zníženou vierohodnosťou navrhovateľky. Z vyšetrenia ďalej vyplýva, že navrhovateľka v dôsledku včasného opustenia, resp. ranného vývinu v detskom domove má hraničnú organizáciu osobnosti, prežíva emočný konflikt medzi potrebou bezpečia, opatery, istoty a nahromadených impulzov hnevu, znehodnotenia, zmätenia, excitácie, negatívneho sebaobrazu až nenávisť voči sklamávajúcemu objektu-matke. Má chronicky neuspokojenú túžbu po osobe, ktorá jej vytrvalo a stabilne bude prinášať lásku, utvrdzovanie bezpečia, prijatia, komfortu, ktorý absentoval v jej vývine. Nakoľko je emočne nezrelá, spokojnosť prežívala len ak bola zahŕňovaná nepodmienenou starostlivosťou a pozornosťou, boli plnené jej nároky (na výživu, oblečenie). Naopak, najväčšiu frustráciu navrhovateľky aktivovalo vyžadovanie normálnych povinností, zodpovednosti, kladenie nárokov ako na zrelšiu, vyspelejšiu organizáciu jej osobnosti, kde dochádzalo k prvým konfliktom medzi rodičmi a dieťaťom. Nespracovaním a kumulovaním týchto konfliktov sa na behaviorálnej úrovni len utvrdzoval odpor, nenávisť, posilňoval sa pocit, že nikto nie je ochotný ustáť jej nároky v oblasti citového vyhladovania a cyklil sa v rodine model citových provokácií smerom k autoritám najmä matke, výsledkom čoho bola obojstranná frustrácia a emočný dištanc, nakoľko aj matka sa časom

cítila preťažená, kritizovaná, dieťaťom nenávidená. Týmto sa u navrhovateľky negatívnym spôsobom utvrdil životný scenár, že blízkosť je ohrozujúca, neuspokojujúca, matka nie je dobrou matkou a patrí jej hnev a nenávisť dieťaťa. Vyvinuli sa tendencie prenášať a zvaľovať vinu za akýkoľvek subjektívny nekomfort na okolie. Tento neurotický modus spracovania stojí na pozadí jej oznámenia (potrestania matky) z týrania matkou, napriek tomu, že otec bol častejším aktérom fyzického trestania dcéry.

Z hodnotenia navrhovateľky podaného Obchodnou akadémiou na Polárnej 1 v Košiciach súd zistil, že navrhovateľka je samostatná a usilovná žiačka, má však problémy so začlenením sa do kolektívu. Má vzornú dochádzku do školy, o čom svedčí aj počet vymeškaných hodín. Všetky hodiny sú ospravedlnené a podložené lekáarskymi potvrdeniami, resp. inými úradnými dokladmi. Študijné výsledky navrhovateľky sú dobré, v prvom polroku bol jej priemerný prospech 1,86 a celkové hodnotenie prospela veľmi dobré. V šk.roku 2014/2015 navrhovateľka neporušila školský poriadok a nebolo jej udelené žiadne výchovné opatrenie.

Z potvrdenia zaslaného B.-I. J. a.s. (č.l.114) súd zistil, že X. O., nar. XX.X.XXXX bol zamestnancom obchodnej spoločnosti Š.-I. J. a.s. od 1.3.2003 do 31.1.2015. Menovaný ukončil pracovný pomer dohodou zo strany zamestnanca bez vyplatenia odstupného.

Odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že žiadajú návrh zamietnuť a že v dôsledku správania sa navrhovateľky k odporcom by bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať jej výživné.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že navrhovateľka sa nedopustila žiadneho konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a zakladalo by právo nepriznať navrhovateľke výživné.

Navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu a argumentovala tým, že pokračuje v štúdiu na prípravu svojho budúceho povolania, a teda nie je schopná sama sa živiť.

Odporcovia zotrvali na svojom stanovisku nepriznať navrhovateľke výživné, keďže by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Pojem dobré mravy Zákon o rodine ani Občiansky zákonník nedefinuje. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Vyhodnotiac vykonané dokazovanie súd ustálil, že nebolo preukázané, žeby navrhovateľka sa voči odporcom správala v rozpore s pravidlami slušnosti a občianskeho spolužitia, keďže odporcovia súdu nepredložili žiadny hodnoverný dôkaz na svoje tvrdenia. S prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré v súdnom konaní vyšli najavo, možno konštatovať, že správanie navrhovateľky nie je v rozpore so všeobecne uznávanými pravidlami spolužitia, a preto mu nie je možné priznať právo na súdnu ochranu. Skutočnosť, že navrhovateľka podala trestné oznámenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby voči odporcom v 1. a 2.rade neznamená sama o sebe rozpor s dobrými mravmi. Zo záverov znaleckého posudku Mgr. Lenky Lipanovej vyplýva, že v rodine vládla nervózna, menej láskavá až hostilná atmosféra. Navrhovateľka má tendencie k nesprávnej interpretácii zveličovaniu udalosti, prehnaným, zbytočne negatívnym vyhodnocovaniam udalosti na podklade hnevu a nenávisťi na osobu matky, a preto, ak bolo zo strany matky použité voči nej fyzické násilie, navrhovateľka to interpretovala ako týranie. Odporcovia si tiež neuvedomujú, že o tom ako sa budú deti správať k svojim rodičom, rozhodujú rodičia v rámci ich výchovy a že lásku, cit, úctu a rešpekt si nemožno od nikoho ani od vlastného dieťaťa vynútiť. Je nesporné, že vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcami boli a sú viac než napäté. Odporcovia si neuvedomujú, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou a sú povinní plniť až do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. K neurčeniu vyživovacej povinnosti zo strany rodičov možno pristúpiť len v skutočne mimoriadnych až výnimočných prípadoch preukázaného protiprávneho konania detí voči rodičom. Pritom nemusí ísť o konanie, ktoré je sankcionované podľa príslušných ust. Trestného zákona, avšak intenzita tohto konania musí byť spoločenský a ľudsky odsúdeniahodná. O takýto prípad sa v prejednávanej veci nejedná. Ak navrhovateľka sa odmieta stretávať a komunikovať so svojimi rodičmi, naznačuje to, že ide o reakciu navrhovateľky na správanie sa rodičov k nej a taktiež forma ako prejavíť svoj postoj k tomuto správaniu. Súd sa nestotožnil s názorom

odporcu v 1.rade, že zo štúdia na obchodnej akadémii nebude mať nič a v prípade zotrvania na hotelovej škole už mohla mať dve profesie. Navrhovateľka sa iba domáha svojich práv súdnou cestou, nakoľko sa od rodičov nedočkala dobrovoľného splnenia ich povinnosti.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 75 ods.2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Na základe vyššie uvedeného súd návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel, keďže mal preukázanú jeho dôvodnosť. Pri určovaní výšky výživného súd prihliadal k možnostiam a schopnostiam odporcov, ako aj k oprávneným potrebám navrhovateľky. Výška pravidelných mesačných výdavkov, ktoré uhrádzajú odporcovia a ktoré súd považoval za dôvodné, predstavuje 215,00 eur (120,00 eur záloha plyn, 35,00 eur elektrina záloha, 30,00 eur voda záloha + 30,00 eur odpad). Súd pri určení výživného vychádzal z príjmov odporcov, kde odporkyňa v 2.rade uviedla, že jej priemerný čistý mesačný zárobok činí 330,00 eur. Odporca v 1.rade uviedol, že vo firme Š.-I. J. dosahoval čistý mesačný zárobok 800,00 eur. Súd pri hodnotení schopností a možností odporcov neprihliadol na skutočnosť, že odporca v 1.rade je od 9.2.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, keďže ako to vyplýva z jeho vlastnej výpovede ako aj z potvrdenia jeho bývalého zamestnávateľa Š.-I. J., U..W., že odporca v 1.rade ukončil pracovný pomer dohodou zo strany zamestnanca bez vyplatenia odstúpeného. V tomto prípade, na základe ktorého odporca v 1.rade dosahuje nižší príjem, resp. nemá žiadny príjem, ide o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončil pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené iné zamestnanie. Preto súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z potencionálneho príjmu odporcu v 1.rade, t.j. príjmu pred zmenou zamestnania, aký dosahoval pred rozviazaním pracovného pomeru. Taktiež súd prihliadal na to, že okrem navrhovateľky odporcovia už žiadnu inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Navrhovateľka je študentkou, nemá žiadny príjem a medzi jej výdavky patrí cestovné do Košíc vo výške 50,00 eur, ročne platí príspevok vo výške 25,00 eur, taktiež má výdavky s oblečením, ktoré jej zakúpila teta Z., keďže rodičia odmietli vydať jej osobné veci. Ďalšie výdavky, ako návšteva u zubára, ošetrovanie u odborných

lekárov, všetky uhrádza teta Z.. Okrem vyššie uvedených vecí jej zakupuje aj kozmetiku, hygienické potreby a prispieva jej aj vreckovým vo výške 5-10 eur za týždeň, resp. raz za dva týždne.

Súd rozhodol aj o zročnom výživnom, ktoré odporcom vzniklo od podania návrhu, t.j. 3.7.2013, odkedy si odporcovia neplnili svoju vyživovaciu povinnosť do 7.10.2015, t.j. každému po 2 700,00 eur. Dlhé výživné umožnil súd odporcom splácať podľa § 160 ods.1 veta druhá O.s.p. v mesačných splátkach po 100,00 eur, spolu s bežným výživným pod sankciou straty výhody splátok.

V časti žiadaného výživného nad 100,00 eur od každého z odporcov súd návrh zamietol, pretože takto priznané výživné ako ho súd určil, považuje za primerané.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia advokátkou v celkovej výške 1 541,44 eur (Tarifná odmena za úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia -§ 13a ods.1 písm.a/ vyhl.č.655/2004 Z.z. v znení nesk.predpisov 220,74 eur, 2/ pojednávanie (17.10.2013, 11.12.2013, 4.6.2015, 16.9.2015) § 13a ods.1 písm.d/ vyhl.č.655/2004 Z.z. v znení nesk.predpisov 220,74 x 4= 882,96 eur, 3/ pojednávanie - vyhlásenie rozhodnutia (7.10.2015) § 13a ods.4 vyhl.č.655/2004 Z.z. v znení nesk. predpisov 110,37 eur, 4/ vyjadrenie k odvolaniu § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení nesk. predpisov 110,37 eur, spolu 1 324,44 eur. Hotové výdavky a náhrada za stratu času- 1/ paušál 3 x 7,81 eur, 1 x 8,04 eur, 3 x 8,39 eur, § 16 ods.3/ vyhl.č.655/2004 Z.z. v znení nesk.predpisov 56,64 eur, 2/ náhrada za stratu času 4 polhodiny x 13,01 eur = 52,04 eur, 6 polhodín x 13,98 eur = 53,60 eur § 17 ods.1/ vyhl.č.655/2004 Z.z. v znení nesk.predpisov 83,88 eur, spolu: 140,52 eur: Cestovné náhrady: - použitie vlastného motorového vozidla B. A.: KS XXX CL, Moldava nad Bodvou-Košice a späť dňa 17.10.2013 60 km x 0,058 = 3,48 x 1,390 eur=4,84 eur, 60 km x 0,183 eur = 10,98, spolu: 15,82 eur, Moldava nad Bodvou - Košice a späť dňa 11.12.2013 60 km x 0,058 = 3,48 x 1,377 eur = 4,79 eur, 60 km x 0,183 eur = 10,98, spolu: 15,77 eur, použitie vlastného motorového vozidla B. A. KS XXXDJ: Moldava nad Bodvou - Košice a späť dňa 4.6.2015 60 km x 0,059 = 3,54 x 1,211 eur = 4,29 eur, 60 km x 0,183 eur = 10,98, spolu : 15,27 eur, Moldava nad Bodvou - Košice a späť dňa 16.9.2015 60 km x 0,059 = 3,54 x 1,081 eur = 3,83 eur, 60 km x 0,183 eur = 10,98 eur, spolu: 14,81 eur, Moldava nad Bodvou - Košice a späť dňa 7.10.2015 60 km x 0,059 = 3,54 x 1,081 eur= 3,83 eur, 60 km x 0,183 eur = 10,98, spolu: 14,81 eur, spolu: 76,48 eur. Trovy právneho zastúpenie celom : 1 541,44 eur (tarifná odmena + hotové výdavky a náhrada za stratu času + cestovné náhrady).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.